

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/221/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814201493
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8814201493.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci žalobcu: Profi Credit Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, P.O.Box 41, proti žalovanej: I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X. I.. XX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou I. H., súdnou tajomníčkou Okresného súdu R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov č. 5, Prešov, zastúpeného JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou vo Vranove n/Topľou, Ul. Dobrianskeho č. 1651, o zaplatenie 2.306,50 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov n/Topľou č.k. 3C 10/2014 - 84 z 24.06.2014 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 591,75 Eur s prísl. a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Určil, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia.

Vychádzal zo zistenia, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere pod č. 8100030784 na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru z 21.07.2010. Podľa zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.230 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach po 80,37 Eur v 42 -mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba revolvingu bola dohodnutá vo výške 76,20 %, predpokladaná výška RPMN pri revolvingu bola 60,49 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú zmluvné dojednania nachádzajúce sa na zadnej strane žiadosti a zmluvy. Zmluvné strany vyhlásili, že si žiadosť a zmluvu, vrátene zmluvných dojednaní prečítali a že bola uzavretá zo slobodnej vôle.

V zmluve však absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyjadruje ako jednu z obligatórnych náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Úverová zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená mesačná splátka 80,37 Eur v počte 42 mesiacov s termínom splátky 20-ty deň v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov.

Preto je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.053,05 Eur, pričom žalovaná uhradila žalobcovi sumu 461,30 Eur, preto jej zostáva uhradiť ešte 591,75 Eur. Keďže poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi potom neprislúchajú ani úroky z úveru a žiadne poplatky spojené s poskytnutím úveru.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. V danom prípade ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, a preto s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti odplaty je neplatným právnym úkonom.

Súdna prax považuje za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 602,85 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 502,85 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. Spotrebiteľ sa môže domnievať, že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať dôležitý význam. Neprijateľná inkorporačná doložka podľa bodu 13 zmluvy v danom prípade nemohla prívodiť viazanosť zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad aj vo vzťahu ku všetkým sankciám. Ustanovenia v zmluvných dojednaniach obsiahnuté sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

Opatrovníčka žalovanej v priebehu súdneho konania vzniesla aj námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávke, preto súd k tejto okolnosti prihliadol z úradnej moci.

Žaloba bola na súde podaná 26.02.2014, preto je súd toho názoru, že pri aplikácii všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka sú premlčané všetky nároky žalobcu splatné tri roky spätne od podania žaloby, teda pred dňom 26.02.2011. Skutočnosť, že došlo dňa 23.10.2010 k zosplatneniu celej pohľadávky žalobcu, nebola medzi účastníkmi sporná. Žalovaná mala uhradiť úver v 42 -mesačných splátkach, pričom splatnosť každej splátky bola dohodnutá v 20-ty deň mesiaca. Premlčané tak sú všetky splátky splatné pred 26.02.2011. Uvedené splátky však boli žalovanou uhradené, nakoľko táto uhradila poslednú splátku 04.04.2011.

Preto bolo potrebné zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 591,75 Eur, ktorá predstavuje opodstatnený nárok žalobcu zo sumy 1.053,05 Eur po odpočítaní úhrad žalovanej v sume 461,30 Eur a vo zvyšku bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Výrok o úroku z omeškania odôvodnil ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 151 ods. 3 O.s.p.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

Poukázal na to, že ak súd nekonštatoval, že by zmluva nemala písomnú formu, neboli splnené podmienky pre aplikáciu záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

K údajnej absencii náležitostí zmluvy - konečnej splatnosti úveru treba poukázať na skutočnosť, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tvorí plne platnú súčasť zmluvy a zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, pričom obsahuje konečnú splatnosť vyjadrenú presným dátumom. Listina ako materiálny nosič určitého obsahu môže pozostávať aj z niekoľkých strán. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpísované. Z článku 7, ods. 7.1 Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje jeho neoddeliteľnú súčasť. Obsah zmluvy ako právneho úkonu je možné určiť aj odkazom na iné ustanovenia, čo vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky pod sp. zn. 3Cdon 1396/96.

Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyjadruje v otázke konečnej splatnosti úveru skutočnosť, ktorá plynie z bodu 5 a bodu 6 samotnej zmluvy. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické,

že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tento údaj uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je logickým vyústením údajov uvedených v spomenutých bodoch.

Predmetná zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje (na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa) výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Zákon platný v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhradili v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. Ak sa jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie, potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. Závery súdu o chýbajúcich náležitostiach v zmluve vychádzajú nielen z nesprávnych skutkových zistení, ale súd nesprávne posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov, keďže správne ani neaplikoval právnu normu na skutkový stav v tejto veci. V predmetnej veci bol žalovanej poskytnutý iba úver a nie následne aj revolving, teda automatické navýšenie schválené úveru. Výška úrokovej sadzby poskytnutého úveru bola 70,01 % a nie 76,20 %, ako uvádza v odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa.

Je potrebné namietnuť správnosť a zákonnosť odôvodnenia o rozpore odplaty s dobrými mravmi, porovnávanie výšky dohodnutých úrokov v zmluve s úrokovými sadzbami bánk v rozhodnom období, nakoľko ide o dva rôzne subjekty poskytovania spotrebiteľských úverov. Je potrebné vychádzať z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého aj predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Uvedené ustanovenie je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ustanoveniam o dobrých mravoch, ktoré sa aplikovali na výšku odplaty. Zákon výslovne určuje, že odplata sa posudzuje podľa odplaty obvyklej na finančnom trhu, pričom finančným trhom sa rozumie sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že odplatu dohodnutú v zmluve nie je možné porovnávať s úrokovými sadzbami bánk.

Skutočnosť, že výška odplaty za úver na základe zmluvy o revolvingovom úvere je primeraná a v súlade so zákonom, je možné vyvodiť porovnaním výšky odplaty z obdobia, kedy bola regulovaná. Maximálna výška odplaty za spotrebiteľské úvery v období od 10.06.2010 stanovila pre rovnaký typ úveru ako bol poskytnutý žalovanej, maximálnu odplatu v hodnote 76 %.

Závery súdu vyslovujúce neplatnosť dohody o výške odplaty za úver ako celku sú nesprávne aj z dôvodu rozporu s § 497 a § 502 Obchodného zákonníka. Účastníci sa dohodli na odplatnom požičaní peňažných prostriedkov. Zmluvne prejavenej vôle účastníkov konania by zodpovedalo, aby súd pri pochybnostiach o výške úrokov určil, aká výška je primeraná, aká už nie a na základe takéhoto posúdenia rozhodol. Takýto postup by mal oporu v ustanovení § 502 Obchodného zákonníka.

Ak by konajúci súd dospel na základe zákonného postupu k správnej závere o rozpore výšky úrokovej sadzby, potom by mal určiť, aká časť je v súlade a aká je v rozpore. Z ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka totiž vyplýva, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Súd prvého stupňa sa nedostatočne a povrchno oboznámil s predloženou zmluvou a zmluvnými dojednaniaми. Zmluvné dojednania sú rovnako čitateľné ako je to aj v iných oblastiach. Okrem toho sú jednotlivé časti oddelené názvami, ktoré vyjadrujú podstatu a obsahovú stránku týchto jednotlivých častí. Daná úprava popiera, že by práve ustanovenia nadpísané napr. ako sankcie, mali pozornosť žalovanej uniknúť.

Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, kde je uvedené aj ustanovenie o zmluvnej pokute, nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Zmluva a zmluvné dojednania takto tvoria technickú jednotu a sú uvedené na opačnej strane samotnej zmluvy.

Súd vychádzal z nesprávnej premisy o tzv. všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nie sú technickou a obsahovou súčasťou samotnej zmluvy, ale sú zvlášť vyhotovené, pričom samotná zmluva na ne iba odkazuje. V tejto súvislosti nie je potrebné sa zaoberať odôvodnením súdu o potrebe inkorporačnej doložky, nakoľko z vyššie uvedenej argumentácie vyplýva, že zmluva a zmluvné dojednania tvoria technickú jednotu a sú podpísané žalovaným. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

Opatrovníčka žalovanej sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Vedľajší účastník na strane žalovanej navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že nie sú podmienky pre potvrdenie, ani pre zmenu rozsudku, pretože tento bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a navyše je aj nepreskúmateľný.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je potrebné vždy hodnotiť ako odňatie účastníkovi možnosti konať pred súdom, pretože tento v odvolacom konaní nemá možnosť reagovať na nepreskúmateľné závery súdu prvého stupňa, čo je zároveň dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, a preto ostatné výroky napadnutého rozsudku, ktoré odvolaním napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť, a to aj so zreteľom na to, že výrok o trovách konania je výrokom, ktorým sa iba upravuje vedenie konania a proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p., § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.).

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej

Ako vyplýva z § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

V zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Ako vyplýva z § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Predovšetkým súd prvého stupňa pochybil, keď vo veci nevykonal účastnícky výsluch, alebo výsluch inej informovanej osoby (napr. v procesnom postavení svedka), pokiaľ ide o okolnosti uzavretia predmetnej zmluvy o úvere. Je pochopiteľné, že výsluch žalovanej, ktorá sa nachádza na neznámom mieste, nie je možné v súčasnosti uskutočniť, avšak výsluch žalobcu alebo informovaného zástupcu v pozícii svedka bolo možné a žiaduce vo veci vykonať.

Tento výsluch by mohol objasniť konkrétne okolnosti, ktoré súd prvého stupňa vytyka ako nedostatky zmluvy vedúce k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov.

Nie je možné súhlasiť s názorom žalobcu z pohľadu jeho odvolacích námietok, že ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch týkajúce sa domnienky bezúročnosti úveru a jeho charakteru ako úveru bez poplatkov, je potrebné vykladať tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov len vtedy, ak súčasne zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona a súčasne nemá náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 citovaného zákona. Pre konštatovanie, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov, postačí aj to, že predmetná zmluva nebola dojednaná písomne, alebo naopak, že neobsahuje náležitosti uvedené v

§ 11 ods. 1 písm. a/, b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti súd prvého stupňa správne konštatuje, že náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ (ako aj v § 10 ods. 1 citovaného zákona) sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy, ktoré majú dôsledky uvedené v § 11 ods. 1 citovaného zákona.

Takouto obligatónnou náležitosťou je aj údaj o konečnej splatnosti úveru, avšak v tejto súvislosti poukazuje žalobca na to, že tento údaj je uvedený v listine označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru, pričom táto listina sa stala súčasťou predmetnej úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania, a preto túto okolnosť bolo potrebné vyššie uvedeným postupom v podobe výsluchu žalobcu alebo svedka objasniť. Tento výsluch by mal byť zameraný aj na otázku platnosti tzv. inkorporačnej doložky odkazujúcej na zmluvné dojednania, ktoré mali byť žalovanej ako dlžníčke vysvetlené.

Taktiež je potrebné súhlasiť s názorom žalobcu uvedeným v jeho odvolaní, že žalovanej nebol poskytnutý revolvingový úver a teda úroková sadzba vo výške 76,20 % sa nevzťahovala na úver, ktorý jej poskytnutý bol.

Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, aj v tomto smere by výsluch informovanej osoby prispel k objasneniu okolností uzavretia tejto časti zmluvy, ktorá bola medzi účastníkmi dojednaná.

Nepreskúmateľný je rozsudok aj v časti, ktorá sa týka premlčania nárokov uplatňovaných žalobcom v tomto konaní, aj keď súd prvého stupňa správne vychádza z toho, že so zreteľom na spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi je potrebné v otázke premlčania aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z obsahu žaloby vyplýva, že predmetný úver pre neplatenie jednotlivých splátok bol zosplatený 23.10.2011, pričom súd prvého stupňa bez bližšieho vysvetlenia konštatuje, že v závislosti od toho sú premlčané všetky splátky splatné pred 26.02.2011, čo treba považovať za záver nepreskúmateľný.

Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca ako veriteľ sa rozhodol zosplatiť predmetný dlh z dôvodu omeškania s platením jednotlivých splátok zo strany žalovanej k 23.10.2011, pričom žaloba bola v predmetnej veci podaná 26.02.2014.

V období pred 26.02.2011 bola nesplatená iba jedna splátka, ktorá mala byť zaplatená 20.02.2011, čo sa však nestalo, pričom následné nezaplatené splátky, ktoré mali byť splatné k 20.03.2011, resp. k 20.04.2011, nemôžu byť premlčané a pochopiteľne ani celý následný dlh týkajúci sa splátok, ktoré boli splatné v čase trojročnej premlčacej lehoty pred podaním žaloby.

Všetky tieto okolnosti spôsobujú nepreskúmateľnosť predmetného rozhodnutia súdu prvého stupňa, a preto postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. bolo toto rozhodnutie vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá zrušená a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa riadiť sa právnym názorom odvolacieho súdu a doplniť dokazovanie v naznačenom smere.

Taktiež bude povinnosťou súdu prvého stupňa vypořadať sa aj s problematikou zmluvnej pokuty v závislosti na vyššie uvedených okolnostiach a taktiež aj s problematikou regulácie maximálnej výšky odplaty pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 238/2008 Z.z. V tejto súvislosti bude úlohou súdu prvého stupňa vychádzať zo skutočnej výšky úrokovej sadzby vzťahujúcej sa na predmetnú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi, nakoľko výška 76 % úrokovej sadzby sa vzťahuje na revolvingový úver, ktorý v skutočnosti podľa tvrdenia žalobcu poskytnutý nebol. Len v závislosti od skúmania týchto okolností bude možné potom prikrčiť k správnej aplikácii ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a ustáliť, či predmetná odplata, teda použitá úroková sadzba, skutočne podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Až po takto vykonanom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

V konečnom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.